

რედაქცია

გალაქიანის უბანში, მუხრანის ქუჩის სახლში.

სელის-მოწერა

მიიღება „დროება“ რედაქციაში, გასული წლისთვის: В Тифлисе, въ редакцію „Дроэба“ Иверіи.

„დროება“-ივერიის-შესანიშნავი

წელიწადში 6 თვეს 3 თვეს

როგორც „ივერია“ ერთად 14 მან. 8 მან. 5 მან.

„დროება“ 9 მან. 5 მან. 3 მან.

„ივერია“ 7 მან. 4 მან. 2 მან.

ლექსიონარი „დროება“ დირს 5 მან.

დროება

გამოდის ყოველ-დღე ორშაბათს გარდა

შანი განცხადება

დღი ასობით ასობით... შანი განცხადება... შანი განცხადება... შანი განცხადება...

ამ 1881 წელს დროება-ივერიის გამოცემასკად

ამ 1881 წელს ყოველ-დღიური გაზეთი „დროება“ გამოდის ამავე ხარჯებითა და რიგით და იმავე თანამშრომლებების დახმარებით, როგორც ქართლის განდობის შემდეგ. როგორც იმ თავიდან, გაზეთის დაარსებიდანვე ცდილობდა რედაქცია, რომ მუდამ წელიწადს, ცოტ-ცოტათი მაინც, შეძლებისდაგვარად, ეკარგებინა გაზეთი, ისე ამ წელსაც ეცდება და იმედი აქვს რომ ზოგიერთი სასიკეთო ცვლილება შემოიღოს გაზეთში და გაუმჯობესოს იმის გაცემა.

„ივერია“ კი ამ წლიდან გამოდის თვე-და-თვე, ახალის, უფრო რეგულარულად და ახალ თანამშრომლების დახმარებით. შოველ წიგნი იქნება ნაკლებ 4 დიდის თაბახისა.

რედაქციას იმედი აქვს რომ ყურნალი გამოსცეს ყოველის თვის პირველს რიცხს.

სელის-მოწერა მიიღება:

თბილისში: „დროება-ივერიის“ რედაქციაში, ბალაიანის პროსპექტზე, ი. ი. მუხრანის სახლში, კლუბის ქვემოთ.

ქუთაისში: რედაქციის აგენტთან ბ. ი. შყანასთან (სილახე, მირიან შყანის სახლში).

შტაბს გარეშე მცხოვრებთა ამ აღრესით უნდა დაიბარონ გაზეთი და ურნაი: В Тифлисе. Въ редакцію Дроэба-Иверіи.

უ ა ს ი :

	1 წლით	6 თვით.	3 თვით.
„დროება“ და „ივერია“ ორივე ერთად	14 მან.	8 მან.	5 მან.
„დროება“ ცალკე	9 „	5 „	3 „
„ივერია“ ცალკე	7 „	4 „	2 „

ახვა ვადით სელის-მოწერა არ შეიძლება. ხვედრი ფული სელის-მოწერა ყურნალ-გაზეთის დაბარებისა-თანავე გამოგზავნოს რედაქციაში.

რედაქტორები „დროება-ივერიისა“ ილია ჭავჭავაძე სერ. მესხი.

შემდეგი ნომერი «დროებისა» გამოვა კვირას, 4 იანვარს.

ტელეგრაფები

(ხალხთა შორის საგებტაი)

ლონდონი, 30 დეკ. დანაღდ სტიუარტი ინდოეთის ვარის სარდალად დაინიშნა. გაფ. „ტაიმსს“ სწერენ ბომბეიდან: კალკუტის მუსულმან-ინდოელებს შეუქმულა ჭეშონით და განუსრუტავთ ეკონომიკების დასაცავად. ეს შეუქმულა ინგლისის მთავრობამ აღმოაჩინა.

კავთოშენ., 29 დეკემბერს. ბოკრებმა წინესტი დაიკავეს.

კამბოჯის ბირჟა, 1 იანვარს.

(ხალხთა შორის ტელეგრაფის საგებტაი)

ბანკის ბილეთები:	მან.	კაპ.
პირველი გამოცემისა	95	37
მეორესი	93	25
მესამესი	93	„
მეოთხესი	92	„
აღმოსავლეთის პირველი	91	62
აღმოსავლეთის მესამე	91	62
აღმოსავლეთის მეოთხე	91	„
ოქროს, 1/2 იმპერიალი	7	98

შინაგანის 5% სესხი ბილეთები:	მან.	კაპ.
პირველი სესხის	226	—
მეორე სესხის	219	50

	1 მანეთი ლიბრის
ლონდონი	25
ბამბურლი	213
პარიჟი	—
ვენა	—
მაკაისის კერას	—

საახსნო მოლოცვა

სტეფანის, 31 დეკემბერს.

შელო, ვისაც კი ეს ფურცელი ჩაუბრუნდება დღეს სელში, ყველა განუხრებელი იქნება, ყველას სადღესასწაულო სახე ექნება და სადღესასწაულო ტანსამოსი ეცმება, ყველა პირველ დანახვებდევ მოელის შენგან უთხრა:

— მომილოცავს ახალწელიწადი! ღმერთმა მრავალ ამ დღეს დაგასწოროთ მშვიდობით და ბედნიერად!

ამგვარსავე მოლოცვას მოელის ყოველი ჩვენი მკითხველი თავის გაზეთისგანაც, რომელიც ისეთივე მოსაუბრე მეგობარია, თუ უფრო მეტი არა, მკითხველისათვის, როგორც საზოგადოთ კაცი კაცის მეგობარი იქნება.

ჩვენც არ დავიშურებთ საერთოდ ყველა ჩვენი მკითხველისათვის ამგვარ მოლოცვას. ბრწყინვალე და ხინებული დღეა დღეს, არავის არ გვინდა ვაწყენინოთ და ამიტომ ყველას ერთობით გეტყვი:

— მოგილოცავს დღევანდელი დღე!

„დროების“ ფელტონი, 1 იანვარს.

დ უ ლ უ კ ი.

მოგილოცავ, ჩემო. მკითხველო, თი წლის ბედნიერათ შეყრას. მიიღებ შენ მომავალ კეთილ-დღეობას! სურვილსა! იცოცხლე, როგორც და ისულდგმულე მომავალში...

ე კი, ჩემო ხელმწიფე, საუბედულო, „ბედის“ პური თონეში კუტათ ვარდა; მაგრამ რა გაეწყობა—საწილი კაცის თავს ყველა მოხდება; ახალს ქვა აღმართშიაც მიეწევა...

იდი ხანია, ჩვენი ბედი დაკუთხულია, ამაზედ რაღა ლაპარაკი გემარს!... მხოლოდ ეს კი უნდა ვსთქვა, მ ძველი და ახალი წლის შეხვედრა გაყრა ძალიან წააგავს ჩვენი ხის სულის მოძრაობას: ყინვით დება და ყინვით იწყება! სწორეთ ჩვენი ხალხის შესაფერათ არის ესეული ამ ნაირი განყოფილება ულთა და მომავალთა დროთა: ცივად იძინებ, გულ-ცივად იღ-

ვიძებ, ცივად შეხვედები საქმეს და ცივად გაეყრები!... არც ერთი მხურვალე სულის მოძრაობა, არც ერთი ცხარე მოქმედება, არც ერთი ნაბიჯი წინ, არც ერთი ფიქრი მომავალზედ, არც ერთი...

მერაფერი მნიშვნელობა ჰქონია ჩვენთვის ახალ წელს; ძველში და ახალში გარჩევას ვერ ვპოვეთ; სულ ერთი ყოფილა... მართი დ იგივე დაძაბუნებული სიცოცხლე და არავითარი გრძობა გაუკეთესისა!...

მაშ მოლოცვათაც არა ღირს, ჩემო მკითხველო! სხვას ყოველი ცდა ამოა! ხომ? რას ჩაფიქრდი, ჩემო მკითხველო? იქნება მართლა შეკრთი? აი შე ლაჩარო, შენა! მანა შეგფერის აგრეთი პულ-მოკლეობა? არ გაგიგონია ჩვენებური ანდაზა:

— შეკრთ არ არის გურჯისა, წამოიკიდებს ხურჯინსა! მაშ!

აბა დაფტრიალდეთ ჩვენ შინაურ საქმეებში, აუარ-ჩამოუაროთ ჩვენს მწერლებს და თითო კარგი მუჯღუტუნე წავკრათ გვერდებში, თორემ, ცოტა არ იყოს, სთვლემთ!... შევი-

რთ ჩვენი თეატრისკენ, ვნახოთ ჩვენს დახელოვნებული არტისტები; გულის ძგერით მივეგებოთ ჩვენს ნორჩს „იმედს“ და ვისურვოთ მისთვის სიმრთელე და დღე-გაძელობა! მაგრამ მარტო სურვილი არ კმარა! სურვილი მოქმედებაში უნდა განხორციელდე! მოქმედება დამყარებულია ჩვენი ძველი და ახალი ხალხის თანაგრძობაზედ და თუ თანაგრძობის სურვილი იქნება, — მაშასადამე მომავალი „იმედიც“ ისულდგმულეებს...

მაგრამ ამ ჩვენს დაწყველილ დროში ვისი იმედი უნდა გქონდეს? ჩვენი ხალხისა? აი, რომ „მრავალნი არიან ხინებულ და მცირედნი რჩეულნი!...“ ჩვენი ხალხი! ჩვენი ხალხი! რა თანაგრძობა უნდა მოვსთხოვოთ იმ ხალხს, რომელიც თავის კეთილდღეობაზედ არ ჰფიქრობს, რომელიც მოძმეს სთვლავს, რომ მით მტერი გახაროს!...

* *

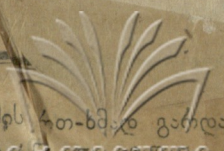
დაწესდა ქართული თეატრი, მათვის? ხალხისთვის. რომელი ხალხისთვის? რასაკვირველია, ფრანკუნების-

თვის არა! მაშ რომელ ხალხს ჰხედავ ქართულ წარმოდგენებზედ? რომელ ხალხს—ხეთიოდ ვაჭარს კაცს და თითონ მოთამაშებებს! მაშ მოთამაშებები თავიანთთვის მართავენ წარმოდგენებს? მტყობათ, უსაქმოობის გამო, ეს ხელობა დაუტყრიათ! აკვირებდა ოჯახი! მართული თეატრის მიზანი—უსაქმოობის გამო დროს გატარება მოთამაშებებისა!...

იქნება, ჩემო მკითხველო, ჩემი ლაპარაკი იუცხოვო? ღაგარწმუნებ, რომ უმეტეს ნაწილს ჩვენი „ბედნიერი“ ხალხისას ეს შეხედულობა აქვს ქართულ თეატრზედ!.. აფსუს! აფსუს ქართველთ ტომო! მთელს საქართველოში, საქართველოს დედა-ქალაქში ერთად-ერთი ქართული თეატრი იყოს, სადაც გაიგონებ შენს სამშობლო ენას (სხვას ნუ ვიტყვი). და ამ მდგომარეობაში! ღმერთმა ჩემ მტერსაც ააშოროს ამისთანა თავის დავიწყება!...

მაგრამ ჩვენ ყველაზედ ვერ ვიტყვი, ეს შეხება იმ ოქროს ნაწილს ჩვენი თბილისელი საზოგადოებისა,

მრავალ ჟამიერ იყოს თქვენი ბედნიერად ცხოვრება!

მაგრამ... უ-მაგრამოთ ხომ ჩვენ, მწერლებს, სიტყვის თქმა არ შეგვიძლია... მაგრამ ეს ღღერძელობა და ბედნიერი ცხოვრება ღმერთმა ყველა უფრო მომეტებულად იმას მიანიჭოს ვინც ღღეს, ხვალ, მთელის მთელის თავის სიცოცხლის განმავლობაში მარტო თავს კუჭით თვის ზრუნავს, ვისაც ყოველ-მომხმე სამ თავის დაჩაგრული კეთილ-ღღნა ახსოვს და ამის ახლანდელი ცის იღწვის... ჩვენი თული, რომ ამბა ისეა მომარ-ყველასაგან ღვეს... ახლანდელი თითქმის ერთხელ თუ იგემსენი ათასში სიტკბოებას, უნაკლულ ცხოვრების ღიღები, რომელთაც ხელცხლეს-ქვეყნის ძალა და უფლებით სდევნიან და თვითონ ესენი ათასში იმაში პოულობენ ნუ-რომ, ადრე იქნება თუ გვიან, კნა იცნობს იმათ და შრომისაგან ბენეფისი. უნდა წარმოადგინონ: „ქობებრებულს ხელს გაუწვდენ მაღაჲ, ზარაფელი კინტა“ და „ღრუ-ლობის გადასახდელად... მს ზნეობითა სიყვარულად.“ ამას გარდა იქნე-კმაყოფილება ყველა სხვა კმაყოფი-ლებზე უფრო სანატრელი კმაყოფი-ლებაა და ყველა სხვა ნუგეშზე უფრო უფლები ნუგეში...

მათ, ამ გვარ კაცურ-კაცთ ბედნიერად და ყოველგვარი ღღერძელობა, დალოცვა; ამათი ხელე არჩეულს გზა მაგრად დაღ-გომა უნდა ვინატროთ.

მორემ, ვინც ბედისაგან ამისო-თაც დაჯილდოებულია, ვისაც ბა-რი კუჭი აქვს და უდარდელი გული, ვინც ქვეყნისა და ხალხისთვის იმდენს ზრუნავს, რომდენსაც მე ეხლა შარ-

რომელიც რაღაცა ახალს უცნაურს შეადგენს: ქართველი—რუსები, ქართველი—ფრანკუზები, ქართველი—ინგლისელები და კიდევ სხვა-და-სხვა გვარი ქართველები, რომელნიც არც ის არიან, არც ის, არც ის; რომელთაც არც ქართული იციან ხეი-რიანად, არც რუსული, არც ეშმაკუ-რი, არც ჯანდაბური; რომელთაც ისეთივე ჭრელი და უაზრო ცხოვრე-ბა აქვთ, როგორათაც მათი ზნეობი-თი მიმართულება!...

რათ ეხვევი, შე კურთხეულო, ძა-ლათი მგლის ტყავში, როდესაც ბატ-კნის ტყავში ყველა უმანკოთ გიც-ნობს?! რათ გინდა, რომ კაცს ისე აჩვენო თავი, როგორიც არა ხარ და არც იქნები?! რათ იუკადრისებ და თაკილობ შენი ქვეყნის შეილობას? რით არ გასახელებს შენ შენი ქვე-ყანა?

მაღალი ენა შენ არა გაქვს, ხალხი არა გყავს მხნე, მაჩაცი, ნიჭიერი, თავ-გამოჩენილი, თუ შენი სამშობლო არ არის ნაყოფიერი და ყოველი სი-კეთით შეზავებული?! მაგრამ ღმერთმა ყველას მშვიდობა მისცეს! მგონია კი, რომ დროა თვალემა გამოავაჭყიტოთ

შანდელ თოვლისათვის, ამათ რაღა ბედნიერება ეჭირებათ? თავის აზრით, თავის გუნებაში ესენი ახლაც ბედ-ნიერები და კმაყოფილნი არიან, რად-გან განგებას ამათთვის სავეს სუფრა დაუმზადებია და, გარდა სუფრისა, ესე-ნიც სხვაზე არაფერზე არა ზრუნა-ვენ...

მაგრამ გაიხსენოთ, რომ ღღეს ახალწელიწადია და დრო არ არის ამ გვარ საგნებზე ლაპარაკისა და ქადა-გებისა. ღღეს ყველას მხოლოდ „შეგება-ღენა“ გემართებს და საერ-თოდ ყველასი ტკბილის სახით, ტკბი-ლის სიტყვით მიგებება:

— მოგვილოცავს ახალწელიწადი!

ახალი ამბები

მთხზაბათს, 7 იანვარს, პრწრუ-ნის თეატრში დანიშნულია ჩვენი ნი-ჭიერი მოთამაშის მ. მ. საფაროვის ბენეფისი. უნდა წარმოადგინონ: „ქობებრებულს ხელს გაუწვდენ მაღაჲ, ზარაფელი კინტა“ და „ღრუ-ლობის გადასახდელად... მს ზნეობითა სიყვარულად.“ ამას გარდა იქნე-კმაყოფილება ყველა სხვა კმაყოფი-ლებზე უფრო სანატრელი კმაყოფი-ლებაა და ყველა სხვა ნუგეშზე უფრო უფლები ნუგეში...

მათ, ამ გვარ კაცურ-კაცთ ბედნიერად და ყოველგვარი ღღერძელობა, დალოცვა; ამათი ხელე არჩეულს გზა მაგრად დაღ-გომა უნდა ვინატროთ.

მორემ, ვინც ბედისაგან ამისო-თაც დაჯილდოებულია, ვისაც ბა-რი კუჭი აქვს და უდარდელი გული, ვინც ქვეყნისა და ხალხისთვის იმდენს ზრუნავს, რომდენსაც მე ეხლა შარ-

რომელიც რაღაცა ახალს უცნაურს შეადგენს: ქართველი—რუსები, ქართველი—ფრანკუზები, ქართველი—ინგლისელები და კიდევ სხვა-და-სხვა გვარი ქართველები, რომელნიც არც ის არიან, არც ის, არც ის; რომელთაც არც ქართული იციან ხეი-რიანად, არც რუსული, არც ეშმაკუ-რი, არც ჯანდაბური; რომელთაც ისეთივე ჭრელი და უაზრო ცხოვრე-ბა აქვთ, როგორათაც მათი ზნეობი-თი მიმართულება!...

რათ ეხვევი, შე კურთხეულო, ძა-ლათი მგლის ტყავში, როდესაც ბატ-კნის ტყავში ყველა უმანკოთ გიც-ნობს?! რათ გინდა, რომ კაცს ისე აჩვენო თავი, როგორიც არა ხარ და არც იქნები?! რათ იუკადრისებ და თაკილობ შენი ქვეყნის შეილობას? რით არ გასახელებს შენ შენი ქვე-ყანა?

მაღალი ენა შენ არა გაქვს, ხალხი არა გყავს მხნე, მაჩაცი, ნიჭიერი, თავ-გამოჩენილი, თუ შენი სამშობლო არ არის ნაყოფიერი და ყოველი სი-კეთით შეზავებული?! მაგრამ ღმერთმა ყველას მშვიდობა მისცეს! მგონია კი, რომ დროა თვალემა გამოავაჭყიტოთ

გორც გვატყობინებენ, კარგად არის, სასიკვდილოდ არა უშავს-რაო.

ამ შემთხვევის გამო ქალაქის ჩრე-ვისაგან დანიშნულს სამასწავლებლო კომიტეტში ლაპარაკი იყო იმაზედ—საჭიროა თუ არაო, რომ ამ სასწაე-ლებელში ზედამხედველი (ნაღზირა-ტელი) დანიშნოსო. კომიტეტმა გარ-დაწყვიტა, რომ ამ გვარს სასწავლებელ-ში ზედამხედველის თანამდებობას თვითონ მასწავლებლები უნდა ასრუ-ლებდნენო, ამის გამო ცალკე ზედამხე-დველის დანიშნვა აუცილებელს სა-ჭიროებას არ შეადგენსო.

* *

ბავლილ ორშაბათს, 29 დეკემბერს, ქალაქის ჩრევის სხდომაზედ გაცხარე-ბული ლაპარაკი იყო იმ სესხის თაო-ბაზედ, (750,000), რომლის აღებასაც ქალაქი აპირებს საქალაქო სახლის და ხიდების გასაკეთებლად და სხე-და სხე.

წაიკითხეს ვიღაც პარიველ კომი-სიონერის ტერნისიანის წერილი, რომ-ლითაც ის წინადადებას აძლევს ქა-ლაქს, რომ ორ მილიონ ფრანკს გი-შოვით აქაურ ბანკირებთან სასესხე-ლად წელიწადში პროცენტად, თუ ყველა ქალაქის ქონებას გირაოდ წარმოადგენთ და ამას გარდა თუ მე ას-ოც-და-ათი ათას ფრანკს კომისიის-თვის მომცემთო.

ხმოსანების საზოგადო აზრი იყო, რომ თუმცა ეს სარგებელი ცოტა არისო, მაგრამ, რადგან ვალის გა-დახდა კურსზედ არის დამოკიდებუ-ლი და ჩვენი ფულის კურსმა შეიძ-ლება, სხვა-და-სხვა გარემოებისაგან, კიდევ დაიწიოს, ამის გამო ამ პარო-ბით სესხის აღება ქალაქს ხელს არ მისცემსო.

ბა. თუ კაცის ნაკლულეგანების მოაშკარება და გასწორება გინდ-მაშინ ქუჩის ბიჭის ლანძღვა-გინც სრულად მეტა გავსდგათ! ისე უნ შეგნო იმის ზნეობით მხარეს, ის მახეილ და გონიერულ კაცურ სჯამ უნდა გამოსთქვა მისი ნაკლულეგანე-ბა, რომ სულითაც დასწო და ხორ-ცილთაც: სახლში ვერ მოისვენოს და გარეთ რომ გამოვიდეს, ორივე ხელს სახეზედ მიიფაროს!.. მაგრამ კიდევ უკაცროთ მკითხველთან, დამაიწყდა, მომილოცავს ახალი წელიწადი!..

რათ ეხვევი, შე კურთხეულო, ძა-ლათი მგლის ტყავში, როდესაც ბატ-კნის ტყავში ყველა უმანკოთ გიც-ნობს?! რათ გინდა, რომ კაცს ისე აჩვენო თავი, როგორიც არა ხარ და არც იქნები?! რათ იუკადრისებ და თაკილობ შენი ქვეყნის შეილობას? რით არ გასახელებს შენ შენი ქვე-ყანა?

მაღალი ენა შენ არა გაქვს, ხალხი არა გყავს მხნე, მაჩაცი, ნიჭიერი, თავ-გამოჩენილი, თუ შენი სამშობლო არ არის ნაყოფიერი და ყოველი სი-კეთით შეზავებული?! მაგრამ ღმერთმა ყველას მშვიდობა მისცეს! მგონია კი, რომ დროა თვალემა გამოავაჭყიტოთ

მაღალი ენა შენ არა გაქვს, ხალხი არა გყავს მხნე, მაჩაცი, ნიჭიერი, თავ-გამოჩენილი, თუ შენი სამშობლო არ არის ნაყოფიერი და ყოველი სი-კეთით შეზავებული?! მაგრამ ღმერთმა ყველას მშვიდობა მისცეს! მგონია კი, რომ დროა თვალემა გამოავაჭყიტოთ

ქრებამ თითქმის ერთ-ბაშად გარდა-სწყვიტა, რომ ტერნისიანის წერილი და ღღერძეობა უარი გემართებათ და ვიც-ლო-თო, რომ ეს ობლიგაციები გამოვცო და ვიც-ლო-თო, რომ ეს ობლიგაციები აქვე და რუსეთში გაეხალდოთ.

შემდეგ კრებამ მოლაპარაკა იმ კონტრაქტზე, რომლითაც ქალაქი ბ. ძასუმოვს უნდა შეეკრასო პარო-მის გაკეთების ნების მიცემზედ—ერ-საზაფხულო თეატრთან და მე-მორთაქალის ბაღებთან. ამ საგანზე გადაწყვეტილების დადგენს დროს ხმოსანმა ს. პ. პლადათოა კენჭის ყრა მოითხოვა და ამან ი გააბრაზა ქალაქის თავი, რომ ძველ მოიხსნა, გაჯავრებით დასდო სტოლი და სხდო-მა დახურა.

* *

შოთილამ შემდეგ ამბავს ეწვივნენ: „ამ ღღებში აქ რკ. გზი სტან-ციანზედ ერთი უბედურება მოა: ერთი მოსამსახურე პირის ვაგნ ექვსი წლის ბოვშა თამაშობაში მოკლა თოვით თავის სამი წლის ძმა. ბავშ-ვები სახლში მარტო დაეტოვიანთ. ძუთხ,ში მამის დატენილი თოკო-ფილიყო მიყუდებული; უფრო ძმას ფისტონი მოენახა, დაედვა საფტო-ნეზე და ამ დროს უეცრად ოფი ხელილამ გაეარდა და პირ-დაპირ გაჩერებულ უნცროს ძმას მოვედ-როდა ტყვია.“

* *

შუთაისილამ გეწვივნენ: „ამ ღღებში აქაურ კათოლიკე გამართეს აქ, ქალაქის ჩრევის ზალ-ში, ორი წარმოდგენა. წარმოდგინ „მაყრა“ და „შინ-მაჩინის ქუდი“ შემოსავალი პირველი წარმოდგენი-ლამ დანიშნული იყო კათოლიკე-

ბა. თუ კაცის ნაკლულეგანების მოაშკარება და გასწორება გინდ-მაშინ ქუჩის ბიჭის ლანძღვა-გინც სრულად მეტა გავსდგათ! ისე უნ შეგნო იმის ზნეობით მხარეს, ის მახეილ და გონიერულ კაცურ სჯამ უნდა გამოსთქვა მისი ნაკლულეგანე-ბა, რომ სულითაც დასწო და ხორ-ცილთაც: სახლში ვერ მოისვენოს და გარეთ რომ გამოვიდეს, ორივე ხელს სახეზედ მიიფაროს!.. მაგრამ კიდევ უკაცროთ მკითხველთან, დამაიწყდა, მომილოცავს ახალი წელიწადი!..

* *

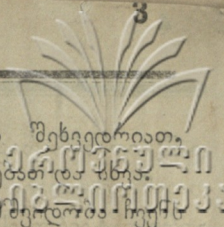
შხლა კი მომეცალეთ, ჩვენ უბანში მინდა ავაბზულო ჩემი ღუღუკი.

დავეიმძიმა, ძლივს-ღა იძვრის მს ჩვენი ახალ წლის კუნძი!.. ადვი, წელში გაიმართე, არ შეგშვენის, რომ იბღუნდი!

მაღალი ნიჭი შენა გაქვს და შენს კალამს დიდი ღონე, მამ რილასთვის გვალოდინებ, მეთხარ რამე, მოიგონე!

ქველა მას იტყვის: რათ არ სწერს ჩვენი პოეტი იღა...

კოლისათვის. პატარა რჩევის ზალა ულ საესე იყო მაყურებლებით და მინდა შემოსავალი, ხარჯს გარდა, რამოდენადაც მანეთი დარჩა სკოლას.

„მეორე წარმოდგენაზედ ესევე პირობები გაიმეორეს, და შემოსავალი კი მინუსული იყო. აქაურ ღარიბ მოსულეთ დამხმარებელ საზოგადოებრივს.“

ლენინის მარხის რევიზია.

აილაში, 10 დეკემბერი. ქვეყანის ამ მხრის ოთხი ვებერნიებისათვის უღესის განკარგულებით დანიშნვის რევიზიის განყოფილება წასლის ნოემბრის თვეში მეთაისი დამდაპირ ლენინის მარხში მოვიდა. რაღა თქმა უნდა, რომ ამის ვარდნილ კუთხეში მდებარე მარხი კარგი გამოცდილი და სინდისიანი რევიზორი ბევრს საყურადღებო არგუმენტებს აღმოაჩინეს და ბევრი ირათაც დაეხმარება საზოგადოებას. რგი რევიზორი ხალხის უმბარი წაი არის, რადგან იმის შემწეობით ქლებს თავი დამოცილებას იმასას, რომელიც იმას დღე და დამგენებას არ აძლევს.

წინასწარმეტყველებად არ ჩაგვეტკობა იმის თქმა, რომ ეს უკანასკნელი რევიზია ბევრის მხრით აქება შესანიშნავი და სარგებლობასაც აკმაოდ მოუტანს ხალხს, თუ როგორც დაიწყეთ, ისე კარგათ და ჩინებულად დააბოლოეთ თავის მოქმედებას. რევიზია ბევრჯერ სტუმრებია ჩვენს მარხს, მაგრამ არა ამ გვარი: ამას სულ სხვა ნაირი ფერი სდევს.

შემოსვლისა-თანავე პირველი ნაბიჯი რევიზიის შესახებ ამ პატივცემულის პირისა ცხადათ აჩვენებდა კაცს, რომ თავის მოვალეობისა და მანდობილებისათვის სახუმროთ არ უკიდია ხელი; რომ ის ენერგიულად მისდევს თავის უმაღლესად მინიჭებულის მძიმე მოვალეობის რიგიანად შესრულებას. და ამ გვარი მოქმედების წყალობითაც აღმოაჩინა ბევრი ისეთი გარემოებანი, რომლებიც უწინდელს რევიზორებს დარჩენიათ გაუგებარი.

საზოგადოება ყველა წოდების ბლომად მოაწყდა რევიზორს. ცხადათ აღმოჩნდა, რომ თითო იარა ყველას ჰქონია. მინც კი გამოცხადენ, ყველა დარბაისლურის ზრდილობით მიიღო, ყველასაგან შეიტყო რისიც გაგება და შეტყობაც სურდა.

ზანსაკუთრებული ყურადღების ღირსია ბატ. რევიზორის ის მოქმედება, თუ როგორის პატივისცემით და ამხანაგურის გრძობით მიიღო დაბალი ხალხი, გლეხ-კაცობა, როდესაც მათ კანცელარიებზედ მივიდა. ამათ გამოკითხა ყველაფერი თავიანთ მდგომარეობაზედ, ჰკითხა ყოველივე თავიანთი გარემოება—თუ რამე ანუ ვინმე აწუხებთ, დაუფარავათ, უშიშრათ წარმოსთქვან მის წინ.

ამ ნაირი მოქმედება რევიზორისა მით უფრო სასარგებლოდ მიმაჩნია, რომ რევიზორს მხოლოდ ამ გვარის წყაროდამ შეუძლიათ შეიტყოს—თუ რამ უკანონო და უწყესო მოქმედებას გაუდგამს ფესვი მისდამი რწმუნებულ სარევიზიო ადგილებში, რადგან ყოველი უსამართლოება და კანონის გარდახდობა პირველად დაბალს ხალხს დაეტყობა. და სწორეთ ამ ნაირათაც

წავიდა საქმე. ხალხსა, რა კი დაინახა ლმობიერი ქცევა ბატ. რევიზორისა ყოველივე თავის თავ - გადასავალი უამბეს. მოვიკეთა აქ მხოლოდ უმთავრეს საგნებს, რომლებიც ყველაზე უფრო მძიმე უღლად სჩვენებია ამ მარხის გლეხ-კაცობას და რომელიც საზოგადოათ წარმოსთქვეს რევიზორის წინ.

1) იჩივლეს გლეხებმა, რომ რამოდენიმე წელიწადი გადის მას შემდეგ, რაც, ჩვენი უფსდის უფროსის განკარგულებით, რაც მას და მთელ მის ამალას ზამთარში შემა მოუწოდებთ, მუქთად გვაწიღებდნენო ათი დამოცვერსტზედ და ზოგს მეტზედ; მთელი სოფლობით გამოგვრევენ ხარითა და კაცით, მთელი კვირობით ჩვენის ხარჯით მოგვაქვს შემა და ფასს კი არას გვაძლევნო; ვერ გავგიგია ამის მოვალენი კანონითა ვართ, თუ თვითმნებებელიობის ნამყოფი არისო.

2) შოშის ცხენები გვაქირავებინეს, დაგვაყენებინეს თვითველ სამამასახლისოზე და მათ ჯამაგირი, რასაკერაველია, ჩვენ სოფელმა უნდა ვაძლიოთ და ვაძლიეთ კიდევო მაშინ, როდესაც ჩვენს მხარეზე ფოჩის გზა არც კი დაწესებულა ჯერო; უიმი-სოთაც საკმაოდ დატვირთულს ბევრ გვარი გარდასახადით ამის დამატება კიდევ ძლიერ გვაწუხებსო და სხვა და სხვა ბევრი ამ გვარები, რომლის ჩამოთვლა ერთობ შორს წავიყვანს.

რევიზორმა ყველა ამ გვარი ხალხის საჩივრები მოისმინა ყურადღებით და ჩასწერა კიდევ ამ გვარ საგნებისთვის დანიშნულს რეგულში. ხალხი კი დაიმედა, რომ ყოველივე მათი კანონიერი მოთხოვნები შესრულებული იქნება, რომ იმათ თუ აქამ-

დის რაიმე უკანონობა შეხვედრათ, შემდეგში აღარ შეხვედრათ და ამნაირად გამოვხვედრათ მარხს.

მნახოთ—რა გამოვა. დასაწყისი საიმედო იყო და ეხლა ბოლოს უყურით.

P. S. შევლა ამებს იმიტომ კი არა ვსწერთ ჩვენ, რომ ამ თავითვე ვამტკიცებდეთ ამ გვარ უკანონო მოქმედებას ბატ. მარხის უფროსისას. არა, ჩვენ კიდევ არა გვჯერა ამ გვარი მოქმედება ბატ. უფროსისაგან. მაგრამ ის კი მტკიცეთ გვჯერა და უქველვი სიმართლევ არის, რომ ხალხმა ასე აჩვენა რევიზორს.

საკ. რიონელი

წერილი რედაქტორს

ბატ. რედაქტორო! მიქვენი გაზეთის 257 №-ში წავიკითხე შენიშვნა მის შესახებ, რომ ვითომც აქაურ (შოთის) რკინის გზის სტანციებზე საქონლის მიღება და გაგზავნის დროს დიდი უწყესება ხდებოდა; ვინც გვიან მოვიანს საქონელს, მას უფრო ჩქარა ისტუმრებენ და ვინც ადრე, იმას სტოვებენო. ამში მოსამსახურებებ არიან დამნაშავენიო.

შეშარიტების დასაცველათ ვალდებულათ ვრაცხ ჩემ თავს მოვასვენო შენიშვნის ავტორს რამოდენიმე სიტყვა:

საქონლის მიღებისა და გაცემის დროს აქ ეხლა ისეთი მშვენიერი წესებია, როგორიც დიდი ხანია სასურველი იყო. დიდ პარტიობით მოსრულ საქონელს მიიღებენ საქონლის საწყობში ცალკე წერიმალ საქონლი-

„ზოგშია მის ხელით არის, ლექსებში გამოქნილია!“

ღარწმუნებული ვარ, თვით გრძობს შენიც მალალი გონება, რომ მტკიცე მუშა გვჭირია... რაღათ გზნდა მოგონება?!

პატრიარხო! შენიც მუშა აწუ როგორღაც მოიხუზა... სიზარმავემ თუ დასძალა, თორემ წელში რამ მოჰკუზა?!

იქნებ ნაღველიც სტანჯაედეს და ტყულა ვსთქვი სიზარმავე?... მაინც ეგ ხელს ვერ შეგიშლის: ძაცი ხარ და იმამაცე!

მგონებ, როდესაც იტანჯვის, უფრო მაშინ სწერს პოეტი,— მაშ მასალა ხელით გქონია, სხვა რა გინდა ამის მეტი?!

შველა ერთმანეთს შესჩივის: „ღაგვიზანტა აკავიო; შილოსოფიას თუ ვერ სწერს, ბეიტხრას იგავ - არაკიო!“....

ბაგიცვდა ფილოლოგია, ჩერო საწყალო გოგია! თუ სხვაც იცი, მოგვაშველე, აბა რა დასაზოგია!

ნეტა რას ჩასციებინარ შენ მაგ ოხერ აკლდამებსა: ძედრები სულ გადაგვირე, თავზე ანგრევე საფლავეებსა!

რაში, ვსურს, ვამოიყენო შენ ნაჭუჭები ჩინისა? ამბობ: „—დიდი ვანძი არის, მასალა მსწავლულთ ტვინისა!“....

მარხის ნახავ, შიგა ძვრები, მძებ, რაც არ გითვლია!... ამბობ: „—წინაპართ ცხოვრება მცნო—რიგია და წესია!“....

მეგას თავი დაანებე, მე გაგაცნობ წინა-პრებსა! პასუხს ვერვისგან მიიღებ, ტყულა ნუ აწვალებ კედრებსა!...

ბი წინაპართ ცხოვრება და მათი რამოქმედარი: რაც მათ დროს ემშით ჰყვართ, აწ მას სტუსავს მტარვალთ ქარი... * * *

შენ კი ვერ დაგემღურებით, ჩვენ მწერალთა ბლადოჩინო! პატივ-ცემულო ქარმაგო, სიცოცხლევ და თვალის ჩინო! * * *

ტყავები სულ გაძვრი ბიძიებს, ადვოკატებსა: ზოგი დათვებს დამსგავსე და ზოგი მჩხივან კატებსა... * * *

რამდენი ამისთანა ვსთქვა... შევლანი ვართ კმაყოფილი. ლმერთმა მამულს ნუ მოაკლოს მკი შენისთანა შევილი!... * * *

შვედავთ, ერთგულათ მუშაობ, იცი, რაც დღეს გაწევს ვალი... მე შრომა კარგ ნაყოფს მოგცემს; დავაფასებს მომავალი. * * *

არ შეიძლება არ გითხრა, ჩემო საყვარელო ღაგო!

ხელით პოტინი რომ გიყვარს, ძიღევ იმუშავე თავით!

შველა იტყვის, რომ შენა გაქვს შთამომავლობითი ნიჭი; მაშ გვაჩვენე, რომ სწორეთ ხარ მამის გამოზრდილი ბიჭი!... * * *

ბიღე ხელში კალამი, სწიე მწერლის კაპანია; აბა როდემდის ვიძახოთ: „ბეო, მინას, კამპანია“?!

მართული ენა შენც გიყვარს, მსურს მისი სიტკობებით სთვრე! მაშ რაღას შეგვჩერებინარ, ტურთხეულო მამა პეტრე! * * *

ნეტავი შემატყობინა, რა არის შენი მიზანი: რო მოკვდე, შეიღებს რა დარჩეს! მართო ეგ შენი „მისანი“?!

ს. გ.

29 დეკ. 1870.

დან; იღებენ რიგით, რიგითვე სტიკო-
თავენ, ესე იგი, ვინც ადრე მოიტანს
ადრე დატვირთავს, ვინც გვიან — გვიან.
იმათთვის კი, ვისაც ცოტა, წერილ-
ლი საქონელი აქვს, სხვა გვარი, გო-
ნიერული წესი არსებობს: ისინი ტვირ-
თვენ იმ დღეს, რა დღესაც მოიტა-
ნენ საქონელს, ან მეორე დღეს უსა-
თუოდ.

მე მგონია თქვენც დამეთანხმებით,
ბატ. რედაქტორო, უსამართლობა
იქნებოდა, რომ იმ სენაკელ ან აბა-
შვილ ვაჭარს, რომელსაც აქვს გასა-
ღები ხუთი ან ათი ცალი, აცდევინ-
იმ დროდინ, სანამ მეორე გამ-
დატვირთავდეს პარტიონულ
თის თუთხმეტ ან ოც ვაგონს,
ქვე მას წინეთ მოტანილიც
შენისაში ხედავს ბატ. შენი-
მოკიდება უწყსობას. თქვენ
ორი ათასსაგზავნათ ესთქვათ
დატვირთვა ფქვილი, რომლის
ხუთი-ექვსი დღით მაგალითად
რომ თქვენ გათრთალი იქნება,
ღარიბ ვაჭარმა, რომელსაც იმ
ან ათი ცალი მოუტაც ხუთი ან
ამისთანა სამართლიანგზავნათ?
თუ არის თქვენი კალამი ესეველი
რომ ცოტა სთესოს.

მოზრძანდით **ლონდონის მაღა-
ზინაში**, კომერჩესკის ბანკის ქვემოთ;
ნახავთ იქ ბევრ რესოს რამეებს, რომ-
მელიც ამ უქმეებში საჩუქრებათ გა-
მოგადგებათ: კამფეტები, მურაბა და
სხვ. რამეები. 12—6

კაბანტიანი შრომაები
თმებისათვის 1 მ. 50-დამ და ცხენ-
ებისათვის 1 მ. 75-დამ; ყვავილები
სახურავებით 2 მანეთიდან; საძმევე
30 კაზ.; რუქები 5 კ.-დამ; ფილტრე-
ბი (წელის დასაწმენდი) 3 მ-დამ და
გუდრება 1 მან-დამ; თუფუბი 2 მ-დამ
ინიდუჟი; შოკოლადის კანფეტები 20
კ-დამ თითო ყუთი და სხვ. **ინგლის-
სურს მაღაზინაში.** (100—74)

ტფილისში
**შავერდოვის გა-
ზეტის სააგენტო**
(ბოლოვინის პროსპექტი, ალექსან-
დროვის ბაღთან, შავერდოვის პავის
ლიონში.)

დაიწყო ხელის-მოწერის დრო
1881 წლისათვის
შველა დრო-გამოშვებითი გამოცე-
მებზე რედაქციისგან გამოცხადებულ
ფასებით: ადგილობრივზე, რუსულზე
და სამზღვარ-გარეთისაზე.
ბ.ბ. ქალაქ გარეშე მცხოვრე-
თ ამ ადრესით უნდა ინებონ
ბათვა: **Въ Тифлисъ, въ газетное
офисе В. Шавердова.** 25—26

ინგლისის მაღაზინაში
თარგმანი
საქონელი
საქონელი
საქონელი

ამაგრებს თმას და ადრე
ამღუეს, ფასა ერთი შუშისფერს
გაგზავნით 2 მანეთი და 28 კაზ.,
აქვე ისეიდება ქინის ზომად და თმ
გასამაგრებლად. ფასი 1 მან. სხვა ტყე-
თავის ტყვიადის მოსასპობლად, ტყუ-
ღვტის საზონი, დუხები და სხვ. (150—24)

ლონდონის მაღაზინა
მრევის მოედანზე № 2, კომერ-
ციულ ბანკის ქვეშ, დაარსებულია
წმინდა ძიანტის და ჩინეთის პირველი
მოწვევის ჩაის გასაყიდველად და ასაუ-
კეთესო ინგლისის საქონლებსა, მა-
გალითად: თოფების, რევოლვერები-
სა, ბოქლომთა, ტაბაკების (ფოდონსი)
კრავატების, დანა-ჩანგლების, საჩიე,
ჭიქების, შოკოლადის, კაკოს, გემრიე-
ლი სუკრის ერბო, სასურნებელის,
საბონის, ცხვირ-სახოცების, შროთკი
წინდების, ჩულქების, კარანდამების,
რკინის კალმების და სხვ... (100—10)

დროება - ინგლისის
რედაქციისა და კანტორის
ქუთაისალს განყოფილებაში

(სილასზე მ. ჭყონიას სახლში, აგენტთან ი. ჭყონიასთან)
მიიღება ხელის-მოწერა და განცხადებანი, კორრესპონდენციები, წე-
რილები და ცნობანი თვით რედაქციაში გადასაცემლად.
აღრესი: *Въ Кутаисе. Въ Кутаисское отдѣлене редакціи и конторы
ДРОЭБА-ИВЕРІИ.*

თფილისის ტყავის ქარხანა

შუა-ბაზარში, მეტყავეების რიგზე, მართველოვის სახლებში გაეხსენ.
საწყობი (სკლადი) ყოველ-გვარ ტყავის საქონლისა და მაქვს ვაჭრებისა და
მომხმარებელთათვის სხვა-და-სხვა სორტის ტყავეები: **წალავის ლანგაბი**
(პალაშის ტყავეები), **ცხენის, იუხტის და აპოიის სამონელი**; აგრეთვე
**ვიტიჩაჟები, წალავის ჟალავი (გალოვკი), სირომიანის ტყავები, უნაგი-
რისა და მაშინაგის რამეები.**
შველა ეს საქონელი ისეიდება იმ ფასად, რა ფასათაც ზელოდებში ისეი-
დება ხოლმე. 10—9

ქლივის!

საქუთრიზ თევზაულის მაღაზინა-
ში, თამაგოშის მარვალაში, გენე-
რალი ტარასატუროვის სახლების
პირ-და-პირ, ახლად მივიღეთ ჩვენგ-
ნით იცარით აღებულის **სალიანის**
ვათაგამილამ: შამაია, თართი, ზუთსი,
ორაგული, ქიდაკა, ხიზილა ნაირ-ნაი-
რი, დოში მოხარშული და ხმელი,
ზურგიელი და სხვა. (3—2)

ინგლისის მაღაზინაში ისეიდება
რევოლვერები, რომლითაც შეიძლე-
ბა ოცი აფაჯის ერთად მოკვლა, ფა-
სა 1 მან. 50 კაზ. შველა ინგლისის
იარაღები ისეიდება აქ 30 პროცენტ
ნაკლებ ვირემც სხვაგან. (20—2)

შოტლანდიის ქუდები — 1 მან.
25 კაპეიკილამ, ყმაწვილის წინდები,
დუქინი — 1 მან. და მეტი, ტანისამო-
სის ცოცხი 50 კაპეიკილამ, ბრტანის
მეტალის ჩაინიკები — 1 მანეთილამ და
სხვა — ისეიდება **ლონდონის მაღა-
ზინაში**, კომერჩესკი ბანკის ქვეშ.
10—3

ბელგი ვაგონი გემრიელი მურა-
სი — 1 მან., პორტ-ვეინი და ხერე-
კი — 2 მან. 20 კაზ., კონია-
ჩაი — 1 მან. დალი ძალი საუკეთესო
ინგლისის 2 კაზ. 2 მანეთამდინ
ზინაში. 10—4

„გეჟსონი“
შესასწორებლათ **„ლონდონს“**
სთხოვს უფლის უფარი რედაქცია
ბის მმართველთა უფლებს, ეპარხიე-
ბერნიის მარშლებსა და გუ-
ქართული მწიგნობრობის ყოველთა
იმოგონ და დროებით გამწვარეთა
ნონ ქვემო - მიყვანილი ვგზავ-
ხელ-ნაწერი „გეჟსონს - ტყავის“
შემდეგ პოემის შეთანხმებისა

დაუბრუნდება პატრონს უმეტეს-აკ-
ლოთ.
აღრესი: **Тифлисъ. Канцелярія
общества грамотности. Саперная
улица, № 41.** 8—5

ლონდონის მაღაზინაში კომერ-
ციული ბანკის ქვემოთ: საზამთრო
ქუდები 2 მ. კარგები 4 მ. და 50 კ.
ბავშვების წინდები, სტაქნები, სა-
ჩაეები და სხვ. ძალიან იაფათ ისეი-
დება. 10—7

შეათხვეპით

რადგან ინგლისის მაღაზინა სასმელ-
ლით ვაჭრობას თავს ანებებს, ამის
გამო ახლა ისეიდება: პირველის სორ-
ტის 3 წლის ხერესი და პორტვეინი
ბოთლი 1 მან. და 50 კაზ., ძალიან
კარგი 1 მან. და 20 კაზ., საუკეთესო
კონიაკი — 2 მან. იქვე ისეიდება 5,000
ფანდონი და გასაღებები 8 კაზ., ინგ-
ლისის რევოლვერი 4 მანეთილამ 35
მანეთამდინ, საუკეთესო ტარიელკები
2 მან. დუქინი, პალტო და მთელი
ტანისამოსი 15 მან. და სხვ. 20—13

წარმატებაზე შექმენი არა არის-რა,
ამაზედ შეიძლება დარწმუნდეს ყველა
ინგლისის მაღაზინაში, არწრუნის გა-
ლერეიაში, სადაც მიღებულია დიდ-
ძალი ჩაი 1 მოკრებისა, შოკოლადი,
კაკო ჩრეისა და სხვა საქონელი:
ქინის ღვინო და ხილის მარლი ციე-
ბისათვის; ხველების კანფეტები და
სხვ. აგრეთვე დანა-ჩანგალი, ახლის
სისტემის თოფები და სხვ. 15—13

მთელი ტანისამოსი ანუ პალტო —
15 მანეთად. რევოლვერები — 4 მა-
ნეთილამ, ხველის კანფეტები გირვანქა
60 კაზ. შინაქინის ღვინო და ხილის
მარლი ციებისათვის — 1 მან. და 50
კაზ. ხერესი და პორტ-ვეინი — 1 მან.
20 კაზ. **ინგლისის მაღაზინაში.**
10—6

განცხადებანი

ზოგიერთ ხელის-მოწერთა
გან **«დროებისა»** და **«ივერიის»**
წლიურ ფასად 14 მანეთის მა-
გივრად 13 მან. მოკვდის და
ნახევარ წლის ფასად 8 მან.
მაგივრად 7 მან.

ამის გამო საჭიროდ ვრაცსთ
გამოვაცხადოთ, რომ ვინც და-
ნაკლისს ერთს მან. არ გამო-
გზავნის, იმათ ვასუთი 1 დე-
კემბერს მოესპობა.

**1881 წლის პირველ ინ-
ვრიდამ ცალკე ნომრები «დრო-
ებისა» ქუთაისში ისეიდება ივა-
ნე ნიკოლაძის და შვილერის
მოდის მაღაზინაში.**

არწრუნის თეატრში
ახალიმენტი 3.
პირას, 4 იანვარს
ქართულ ტრუპისაგან წარმოიდგინება
I
რას ვეძებდი და რა ვაკვი
კომედ. 3 მოქმ. თხზ. ბ. ჯორჯაძისა.
II
ხანიათი გადავაკეთი
ვოდევ. 1 მოქ. თხზ. დ. მართველოვისა
ბიდეუები ისეიდება არწრუნის თეა-
ტრის კასისაში და ახნაუროვის თამბა-
სის მაღაზინაში.
დასაწყისი 8 საათზე.